

Protinapad Wall Streeta

Kriza je bila očitno premalo boleča, če se bančniki tako zlahka upirajo novim pravilom.

Finančna industrija je potrebovala skoraj sedemdeset let počasne erozije, da je konec devetdesetih dokončno razbila omejitve bančnega nadzora, s katerim je kongres po veliki depresiji nadel uzde bančnikom. Sedem let pozneje je ves svet zdrsnil na rob prepada, do katerega so nas potisnile napol blazne finančne špekulacije.

Komisija ameriške vlade, ki je preiskovala vzroke zadnje velike recesije iz leta 2008, je zapisala, da je Wall Street s pomočjo generacije politikov rahljala pravila, kar je na koncu »odstranilo ključne varovalke, ki bi lahko preprečile katastrofo«. Zamisel, da prepustimo finančno industrijo samonadzoru, je podobno bistra, kot zaupati piromanu, da s škatlico vžigalic bedi nad kanglico bencina. Skušnjava je prevelika.

Zato so ZDA pred štirimi leti sprejele novo reformo, ki naj bi omogočila poostren nadzor nad finančniki. Že ob njenem nastajanju jo je finančna industrija na vse načine poskušala omiliti, zaradi česar so nekateri cinično ugotavljali, da je bila kriza očitno premalo boleča, če se bančniki tako zlahka upirajo novim pravilom. Tako jih vse od njihovega sprejetja metodično prek kongresa, sodnih postopkov in s pomočjo armade lobistov vztrajno rušijo.

Samo v zadnjem mesecu so največje ameriške banke in naložbena podjetja dvakrat dosegle sprejetje ukrepov, ki slabijo nadzor nad njimi in ki naj bi preprečili izbruh nove finančne krize. Pri tem jim gotovo ni škodilo, da so lani politikom z obeh polov namenili krepko milijardo dolarjev donacij. To je tako dobro podmazalo kolesje mašinerije na obeh političnih polih, da smo priča osupljivo hitri razgradnji reforme. Očitno se cikel ponavlja, le da se je previdnost, ki jo sproži huda kriza, zelo hitro razblinila.

Sebastijan Kopušar